

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 22 września 2015 r.

Poz. 4757

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.59.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 18 września 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o *samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 199 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/5/2015 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 20 sierpnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu terenu położonego w rejonie ulic: Bogusławskiego i Dolomitowej w Bieruniu.

Uzasadnienie

W dniu 20 sierpnia 2015 r. Rada Miejska w Bieruniu podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania terenu położonego w rejonie ulic: Bogusławskiego i Dolomitowej w Bieruniu..

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: u.p.z.p.), w dniu 27 sierpnia 2015 r. Burmistrz Miasta Bierunia przekazał uchwałę Nr VIII/5/2015 wraz z dokumentacją prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W dniu 7 września 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. oraz art. 95 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2015, poz. 196 zwanej dalej: PGiG)

Stosownie do przepisu art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych. W myśl natomiast art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232) złoża kopalin podlegają ochronie. Tym samym granice chronionych na mocy Prawa ochrony środowiska złóż kopalin winny być przedstawione na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na co wskazuje także przepis § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w *sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Na obowiązek ujawniania w dokumentach planistycznych złóż kopalin jednoznacznie wskazuje także art. 95 PGiG, zgodnie z którym udokumentowane złoża kopalin w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

Analizując uchwałę Rady Miejskiej w Bieruniu Nr VIII/5/2015, organ nadzoru stwierdził, że w § 7 uchwały wskazano, że obszar planu w całości położony jest w granicach terenu górniczego „Bieruń I”. Wskazanie występowania na terenie objętym planem terenu górniczego bez ujawnienia złoża nie wypełnia jednak przepisów art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. oraz art. 95 PGiG, nakazujących również ujawnienie złoża.

Przeprowadzając kontrolę przedłożonej uchwały organ nadzoru ustalił bowiem, że na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania terenu położonego w rejonie ulic: Bogusławskiego i Dolomitowej w Bieruniu występuje udokumentowane złożo węgla kamiennego „Piaś”, dla którego zasoby geologiczne zostały zatwierdzone decyzją Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2008 r. znak: DGiKGkzk-4791-59/7830/6523/08/AW. Złożo węgla kamiennego „Piaś” zostało ujęte w Bilansie Zasobów Złóż Kopalin w Polsce Państwowej Służby Geologicznej według stanu na 31 grudnia 2013 r. w wykazie złóż węgla kamiennego.

Tym samym na mocy wymienionych na wstępie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. w związku z art. 125 *Prawa ochrony środowiska*, a także art. 95 PGiG, organ gminy sporządzając badaną uchwałę winien był uwzględnić wszystkie występujące na obszarze objętym planem złóż kopalin, niezależnie od tego, że w uchwale zawarta została informacja o występowaniu terenu górniczego. Unormowania prawne wynikające ze wskazanych przepisów nie ograniczają bowiem obowiązku ujawniania i przedstawiania granic jedynie tych złóż kopalin, dla których działalność górnicza jest aktualnie prowadzona. Zobrazowanie granic złóż kopalin, a także ustalenie zasad zagospodarowania terenów na których występują, ma bowiem na celu ochronę złóż, polegającą na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami.

W ocenie organu nadzoru, prawodawca miejscowy zobowiązany był do uwzględnienia w uchwale Nr VIII/5/2015 występowania na terenie objętym planem zasobów naturalnych podlegających ochronie, w tym złoża węgla kamiennego „Piaś”, a czego nie uczynił, naruszając tym samym zasady sporządzania planu miejscowego wynikające z art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p., a także przepisy art. 95 PGiG.

W miejscu tym należy zauważyć także, że art. 15 ust. 2 stanowi normę bezwzględnie obowiązującą, bowiem rada miejska zobowiązana jest do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych za ustawodawcę za istotne. Nie określenie granic i sposobów zagospodarowania występujących złóż kopalin, jako terenów polegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych musi zatem skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na konieczność taką wskazuje także art. 28 u.p.z.p., którego przepisy jednoznacznie mówią, że naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części.

Zatem akt prawa miejscowego może być objęty stwierdzeniem nieważności w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia w całości nieważności uchwały VIII/5/2015 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 20 sierpnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu terenu położonego w rejonie ulic: Bogusławskiego i Dolomitowej w Bieruniu, dlatego też postanowiono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Makarucha